

[Løje.]

den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. M. F. Mortensen, saa elskværdig at understrege, at det er en Lov, der skal gælde for Husmændene og de mindre Gaardmænd, og for at gøre det fuldkommen forstaaeligt for dette høje Ting, at det er en udpræget Klasselov, saa sagde det ærede Medlem, at de velhavende kunde ikke komme i Betragtning.

Vi har vel alle sammen haft en Mistanke om, at der var noget om det, at det er en Klasselov, men vi kan kun være taknemmelige over, at man paa ærlig Vis siger det rent ud, at saadan er det. De velhavende Husmænd — jeg ved for Resten ikke, om det ærede Medlem Hr. M. F. Mortensen nævnte Husmændene, men jeg maa gaa ud fra, at det ogsaa gælder de velhavende Husmænd — stødes altsaa ud i det yderste Mærke, ogsaa de bliver i denne Forbindelse betragtet som mindre gode Samfundsborgere, der ikke kan gøre sig Haab om at nyde godt af Samfundsmagtens Bevaagenhed.

Men det alvorlige, som fremgaar af dette Lovforslag, er altsaa dette, at mere end dette, at Landets samlede Høst gik ned med 13,5 pCt. — enkelte Amters Høst gik ned med 23—24 pCt., andres derimod kun med 4—5 pCt. —, mere skulde der ikke til for at fremkalde en saadan Nødstilstand, at man maatte befrygte, at den danske Jord ikke kunde blive besaaet. Dette Forhold giver Anledning til meget alvorlige Overvejelser, Overvejelser, som ogsaa maa være Regeringens. Man kan ikke i Længden se roligt paa, at Landets mest betydningsfulde Erhverv er i en saadan Nødstilstand, at Lovgivningsmagten maa træde til, saa snart der sker en lille Smule, for at sikre Samfundet, at Jorden bliver besaaet i normalt Omfang. Men det er dog et Lyspunkt, at ogsaa den højtærede Landbrugsminister nu har faaet Øje paa dette Forhold, det kunde maaske bevirke, at Regeringspartierne kom ind paa mere alvorlige og dybtgaaende Overvejelser end dem, dette Lovforslag er Udtryk for.

Men hvad der endvidere er bemærkelsesværdigt, det er dette, at samtidig med denne Nødstilstand saa taler man mange Steder, ogsaa her i det høje Ting, om, at vi er inde i en Højkonjunktur i dette Land.

Ja, det ærede Medlem af Det radikale Parti, Hr. Hassing Jørgensen, sagde for faa Dage siden, at Folk her i Landet er egentlig forholdsvis velstillede, der var ingen Grund til, at vi udpinte Samfundet som saadant, for Folk var i det hele taget ret velstillede her i Landet. Det radikale Parti har i hvert Fald tidligere haft gode Forbindelser blandt de danske Husmænd, og jeg antager, det har nogen Forbindelse med dem endnu, selv om det maaske paa dette Tidspunkt glipper en lille Smule. Men jeg ved ikke, om det er den Tale, Det radikale Partis Medlemmer her i dette høje Ting holder for de danske Husmænd, om Højkonjunktur og om, at vi vel egentlig alle sammen er ret velstillede her i dette Land, for i saa Fald tror jeg, der vil blive gjort kraftige Modbemærkninger i disse Kredse.

For faa Dage siden blev der her i Tinget talt om sorte Perioder inden for vor politiske Historie, og man kunde ikke blive enig om, hvornaar der havde været de mørkeste Perioder, om det var under det tidligere Styre eller under det nuværende. Men jeg tror ikke, jeg vil blive modsagt fra nogen Side, heller ikke af den højtærede Landbrugsminister, naar jeg siger, at det var en mørk Dag i den danske Rigsdags Historie, da Landbrugsministeren saa sig nødsaget til at fremsætte et Forslag, der tog Sigte paa at give Tilskud til Foranstaltninger, for at man kunde faa besaaet den danske Jord. Vi erkender alle, at Forholdene er ganske fortvivlede, og derfor er det nødvendigt, at der træffes Foranstaltninger, men vi anser ikke denne Tilskudsordning for at være virksomhedsfuld, i hvert Fald ikke tilstrækkeligt virksomhedsfuld, og derfor har vi ogsaa ved andre Lejligheder peget paa, at man maa vandre ad andre Veje.

Som et Udtryk for, hvor fortvivlede Tilstandene er, skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par ganske korte Citater fra et Blad, der udkommer i en af de haardest ramte Egne, Holstebroegnen. I en Leder i Nummeret for 3. Februar, med Overskrift: „Nøden banker paa“, hedder det:

„Paa en Ejendom i et af de østlige Sogne med 40—50 Tdr. Land af Egnens bedste Jord var Kornavlén i 1935 godt 350 Tdr., der i Løbet af 1935—36 gik med til Opfodringen. I 1936 var Høsten kun